

С ОБЗИРОМ на то да је Бела кућа закључила и саопштила да је руски председник Владимир Путин „крив“ за обарање малезијског авиона изнад ратне зоне у Украјини и поновила да са ЕУ и Г7 ради на увођењу нових санкција Москви, лакше се дише.

Јер, свако нормалан зна да се по истину и објашњења, као и по смернице правилног размишљања, иде у Вашингтон. Додуше, много пре него што је Вашингтон дефинитивно закључио да је Путин, мора бити, крив за обарање малезијског авиона, Тони Блер је истог трена када је та стравична вест обишла свет, ускликнуо да је Путин крив. Иако је Блер ономад убеђивао британски парламент и јавност да Садам Хусеин има, мајке ми, хемијско и биолошко оружје којим ће да уништи свет, чиме је и Британију увукао у рат против Ирака, као да му се то одједном заборавило, пошто је проналажење новог светског зликовца број један, неупоредиво важнија ствар. То што је због корупције и лажи ретко омражен у својој земљи, није, међутим, спречило британске медије да га здушно подрже - кампања против Русије и нарочито Путина у западним медијима добила је размере хистерије - а Путин је проглашен за манијака, психопату и убицу беба, у појединим новинама проглашен је за новог Хитлера, све у маниру производње светског зликовца број један, што је поступак какав смо ми већ гледали, додуше, пре двадесет година. У савременом свету, очигледно, крив је онај коме Американци не докажу ништа. Бог истине има познату адресу.

Али то и даље ништа не мења - истина станује у Вашингтону и строго контролисаним медијима. Што би рекао Јохан Хојзинга: „Историја је у 20. веку постала оруђе лажи на нивоу државне политике“, а у 21. веку то постаје још очигледније. Питајте Либијце, Сиријце, Палестинце, Ирачане.

Премеравање света одвија се пред нашим очима, али истина је на насловним странама западних новина и водећих глобалних ТВ мрежа. А ти медији, на пример, ових дана прилично игноришу бројне протесте грађана Америке против израелског дивљања у појасу Газе. Наравно, јер је истина која је сервирана човечанству, да су Палестинци криви за сукоб, и да је њихових неколико стотина погинулих у односу на неколико израелских жртава, неважно. Медији постају зона свеопштег менталног и моралног инжењеринга. Па чак и када је и највећем лаику јасно да трагедија малезијског авиона не одговара једино Путину, спиновање „истине“ се несметано наставља, јер је свету потребан онај који је крив. Метода „држ’те лопова“ поново ради.

Званична верзија тако постаје питање судбина читавих народа, а кључна вашингтонска истина је да за било који рат, пропаст, муке, несреће, смрти, пљачке и преваре - Америка не може бити крива. Топуз, и печат на истину држи иста рука, па у том смислу није бесмислено да се подсетимо да је и Србија пре неколико година потписала документ у коме се заклиње у све на свету да ниједан амерички војник, шта год да уради на територији Србије, не може за то да одговара. Сасвим логично - зашто би икада одговарао онај који никада и ни за шта не може бити крив?

Чак и када се јасно препознају недоследности вашингтонске истине, не може им нико ништа, јачи су од судбине. На пример, амерички амбасадор у Србији, пре неколико дана је, на једном предавању српским омладинцима, прилично жестоко опалио по српској влади, замерајући јој што није јасно и гласно устала у одбрану територијалног интегритета и суверенитета Украјине. То јест, што није напала Путина и Русију.

Премијер Вучић је био запањен, и поручио је америчком амбасадору да је Србија од почетка наступала са становишта неповредивости територијалног интегритета сваке земље, па и Украјине. А онда су се из америчке амбасаде извинили због омашке амбасадора.

Ово је доказ да се мора пажљиво разговарати са онима који држе истину у својим рукама. Да није тако, неко би се сетио да америчком амбасадору постави питање - како се толико залажете за територијални интегритет Украјине, ви који сте својим бомбама, претњама и уценама, срушили територијални интегритет Србије и направили независну државу Косово? Али, кад се са власницима истине разговара, истина, логика и аргументи се не помињу. Недоследност и дупли стандарди теме су за оне мале народе који су на својој кожи осетили вашингтонску истинољубивост.

Истину говорећи, ми не знамо шта ће бити следећа вашингтонска истина, али изгледа да ћемо морати да се повинујемо овој, за коју ће бити жртвовани многи народи.

И управо због истине и Бога истине, она чувена Кенедијева реченица, данас, кад погледамо америчкој истини у очи, добија готово језиво значење:

„Не питај шта ова земља може да уради за тебе, него шта ти можеш да урадиш за њу.“

(Вечерње новости)